

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce: **HS – Běleč nad Orlicí, honební společenstvo**, se sídlem Krňovice 12, Třebechovice pod Orebem, zast. JUDr. et Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem se sídlem Dvořákova 1624, 250 82 Úvaly, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. února 2012, č.j. 7641/2012-MZE-16231, t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

II. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení vrátí část soudního poplatku, a to ve výši 2.000,- Kč.

Odůvodnění:

Žalobce podal žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 19. 12. 2011, č.j. 14204/ZP/2011-So-5. Tímto rozhodnutím prvoinstanční správní orgán zamítl návrh žalobce na obnovu správního řízení ve věci uložení pokuty za správní delikt.

Ve správním řízení o uložení pokuty rozhodl Magistrát města Hradec Králové jako prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 1. 7. 2011, č.j. ŽP MMHK/115533/2011/ŽP/Nas, o uložení pokuty žalobci za správní delikt ve výši 30. 000,- Kč. Krajský úřad Královéhradeckého kraje rozhodnutím ze dne 6. 10. 2011, č.j. 14204/ZP/2011-So-2, zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 11. 2011 správní žalobu, o které rozhodl shora nadepsaný soud rozsudkem ze dne 27. 11. 2012, č.j. 30A 52/2011-47, tak, že obě uvedená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Dne 4. 11. 2011 podal žalobce současně se shora označenou správní žalobou také návrh na obnovu řízení o uložení správního deliktu, o které bylo rozhodnuto na základě shora uvedených rozhodnutí, návrh na obnovu řízení byl tedy pravomocně zamítnut. Přezkumu těchto správních rozhodnutí se žalobce domáhal v tomto soudním řízení.

Podáním ze dne 28. 3. 2014 vzal žalobce před jednáním žalobu v plném rozsahu zpět. Vzhledem k tomu krajský soud řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

V uvedeném podání uvedl, že dne 16. 1. 2014 mu bylo doručeno usnesení Magistrátu města Hradec Králové ze dne 8. 1. 2014, č.j. MMHK/221435/2013/ŽP/Hlav, kterým bylo správní řízení o správním deliktu žalobce zastaveno. Fotokopii tohoto rozhodnutí přiložil. Z odůvodnění rozhodnutí o zastavení správního řízení lze dovodit, že po vrácení věci krajským soudem k dalšímu řízení Magistrát města Hradec Králové řízení zastavil s odkazem na § 66 odst. 2 správního řádu, protože se řídil právním názorem krajského soudu obsaženým v jeho shora označeném rozsudku a dále z toho důvodu, že skutečnosti, pro které bylo řízení vedeno, pominuly. V návaznosti na to žalobce navrhl, aby krajský soud rozhodl o náhradě nákladů řízení „s přihlédnutím k výše uvedenému“.

Ačkoliv žalobce neučinil v souvislosti se svým návrhem na přiznání náhrady nákladů řízení odkaz na žádné konkrétní ustanovení s. ř. s., není dle krajského soudu pochyb o tom, že svým návrhem mířil na znění jeho § 60 odst. 3. Dle něho nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Dle krajského soudu však taková situace v dané věci nenastala.

O uspokojení žalobce ve smyslu § 62 s. ř. s. se v dané věci nepochybně nejednalo. Ke zpětvzetí žaloby pak nedošlo ani pro pozdější chování žalovaného. Důvodem zpětvzetí žaloby byla totiž skutečnost, že Magistrát města Hradec Králové zastavil shora označeným rozhodnutím řízení o správním deliktu. Tento úkon ale pochopitelně není jednáním žalovaného v daném soudním řízení. Ten se na správním řízení o správním deliktu nijak nepodílel a „nezavinil“ tedy ani jeho zahájení, ani jeho výsledek. Uložit za této situace žalovanému povinnost zaplatit žalobci náklady soudního řízení tak ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. neumožňuje.

Nad rámec návrhu žalobce zkoumal ještě krajský soud, zda by skutková situace daného případu neodůvodňovala možnost přiznání nákladů řízení žalobci na základě ustanovení § 60 odst. 8 s. ř. s. Dle něho jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Aplikace daného

ustanovení tedy jako jeden z předpokladů vyžaduje, že účastník musí mít ve věci „alespoň částečný úspěch“. Za účastníkuv úspěch ale nelze považovat, pokud je soudní řízení na základě zpětvzetí žaloby zastaveno. Za této situace totiž krajský soud nezkoumá, zda by žaloba byla (byť částečně) úspěšná či nikoliv. Nelze tedy vyloučit, že rozhodnutí správních orgánů v řízení o návrhu žalobce na povolení obnovy řízení byla vydána v souladu se zákonem. Na zákonnost těchto rozhodnutí totiž skutečnost, že krajský soud shora označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí ve správním řízení o správním deliktu, nemusí mít vůbec vliv. Také aplikace ustanovení § 60 odst. 8 s. ř. s. tedy nepřichází v úvahu.

Ohledně otázky nákladů řízení tak krajský soud musel vycházet ze zásady stanovené v § 60 odst. 3 s. ř. s. Tedy bylo-li řízení zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000,- Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podmínky citovaného ustanovení byly splněny, ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč se proto žalobci vrací 2.000,- Kč.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 14. května 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu